

heder, der ligger deri. Det er vi altså positivt indstillet over for.

Med hensyn til nr. L 179 siger regeringen jo, at den vil forstærke indsatsen mod den forurening, der stammer fra batterier, som indeholder bly eller sammensætningen nikkell-cadmium. De genopladelige batterier vil så blive belastet med en afgift på ca. 30 pct. af batteriets pris, og det skønnes at indbringe 40–55 mio. kr. Startbatterierne pris vil blive belastet med ca. 5 pct., og det vil indbringe ca. 20 mio. kr.

Der står i lovforslaget, at merprovenuet af afgifterne i forhold til merudgifterne til de samtidig foreslåede præmieordninger for indsamling af brugte akkumulatorer vil blive anvendt til skatte- og afgiftsnedsettelse, men der står ikke noget om hvor. Så det går nok også ned i det store sorte hul.

Afgifterne på de genopladelige batterier er skruet sådan sammen, at der vil blive et ikke uvæsentligt provenu til statskassen. Provenuet på, lad os sige 50 mio. kr., vil kun blive fuldstændig tilbageført til erhvervslivet ved en indsamlingsprocent på 100. Situationen i dag er, som der også står i bemærkningerne, at der frivilligt indsamles ca. 35 pct. Spørgsmålet er så, hvor meget højere denne procentsats vil blive gennem indførelsen af yderligere grønne afgifter.

Det vil sige, at alt det, der ligger i mellemrummet mellem den faktiske indsamlingsprocent og en totalindsamling på 100 pct., vil tilfalde statskassen. Da der ikke i den nærmeste fremtid er substitutionsmuligheder på dette område, er den grønne afgift også her en regulær afgift.

Vi er tilbage til diskussionen, vi havde før. Problemet er, at det bliver en rent fiskal afgift, for der findes ikke brugbar erstatning for de maskiner og apparater, der kræver meget energi. Det kan føre til ulovlig parallelimport og øget postordreindkøb, og det bliver også – og det er det væsentligste i budskabet her i dag – dødsdommen over den frivillige indsamling i butikkerne. Der eksisterer jo i dag en aftale indgået med 26 organisationer om indsamling af de genopladelige batterier.

Loven vil ophæve den eksisterende aftale, ændre det eksisterende gebyr til en afgift og give markedet frit for alle og enhver, der ønsker at etablere sig som batteriindsamler. Jeg har vanskeligt ved at se, at en højere afgift kan løse det generelle ukendskab til, at det er de genopladelige apparater og ikke så meget de gen-

opladelige batterier, der er problemet, ligesom den såkaldte pulterkammereffekt medfører, at man aldrig får indsamlet alle batterierne.

Med hensyn til bilbatterierne er der ikke noget alternativ. Adfærden kan altså ikke ændres, og miljøproblemerne med bilbatterierne er allerede løst ad frivillighedens vej, for der indsamles ca. 95 pct. ad frivillighedens vej.

Det er altså dødsstødet til to velfungerende frivillige aftaler. Det er vi selvfølgelig kraftigt imod, fordi aftalerne har inddraget og ansvarliggjort erhvervslivet på en helt anden og mere direkte måde, end det er muligt gennem traditionel lovgivning.

Vores grundsynspunkt er, at de her afgifter, som vi har været inde på før, skal virke adfærdsregulerende. Vi mener, at det danske samfund og dansk erhvervsliv i forvejen er så skatte- og afgiftsbelastet, at der ikke er grundlag for at indføre nye skatter eller afgifter. Der er tværtimod behov for, at skatter og afgifter nedsættes eller fjernes, så der skabes incitament til nye investeringer i miljøforbedringer og nedbringelse af arbejdsløsheden.

Som man kan forstå på mine kommentarer, kan Det Konservative Folkeparti ikke støtte forslaget.

Jørn Jespersen (SF):

Der er noget vaklen i linjen hos Venstre og De Konservative i dag.

Nu kunne man forstå, at til dette forslag var der trods alt en lille åbning fra Venstres side. Det synes jeg da man skal anerkende. Det betyder, at vi altså godt kan tage en diskussion om, hvornår visse former for grønne afgifter og forskellige tilskyndelser til returordninger er fornuftige. Det synes jeg trods alt var et lillebitte hul i isen.

Til gengæld er De Konservative fuldstændig afvisende på det her punkt, så der er måske lidt konkurrence eller ligefrem arbejdsdeling: Hvis I går imod det første, så går vi meget voldsomt imod det næste – eller noget i den stil. Det samlede billede er i hvert fald forstemmende.

Man kan sige, at formålet med dette forslag er det samme som med det tidligere, nemlig at få nedbragt brugen af nogle skadelige stoffer, som giver betydelige både sundhedsmæssige og miljømæssige problemer. For cadmiums vedkommende er der tale om en oplagt risiko for nyreskader hos mennesker, og for blyets vedkommende er der tale om skader på centralnervesystemet og hjerneskader hos børn, så det